

GRUP FOCUS
TEATREROMEA ESTRELLA
DAMN
DIRECCIÓ JOSEP MARIA POU

DUES ÚNIQUES SETMANES!
DEL 5 AL 16 JUNY

LA ZARANDA

TEATRO INESTABLE DE NINGUNA PARTE

Manual para Armar un Sueño

Col·laboren

TEATREROMEA

SINOPSI

Los mejores actores no son más que sombras, y los peores
no son tan malos si se ayudan de la imaginación.
(Shakespeare. *El sueño de una noche de verano*)

Andar/ sin llegar a nada/ hasta convertirse en camino.
(Anise Koltz)

La Zaranda, Teatro Inestable de Ninguna Parte, celebra amb aquest treball 45 anys sobre els escenaris del món.

I si tornés a la vida?, es pregunta aquest personatge oblidat al fons del mirall. Davant seu, un actor ha anat envellint camerino a camerino, maquillant la seva íntima derrota, les seves gastades il·lusions, aquest desengany que enfosqueix els seus dies. Han mort tantes coses que la vida no serà prou llarga per oblidar-les. Però avui escolta aquestes veus dins de l'azogue i és com si l'ànima tornés al cos. En aquest present estèril en què l'home no sembla estar a l'alçada dels seus somnis, amb les darreres forces, sortirà a irradiar esperança a l'escenari.

Aliat amb el seu personatge, remourà amb el seu passador a les entranyes del teatre, topant-se amb els seus vicis i virtuts, amb la seva humanitat sempre. Baixaran fins als inferns, creuaran dèdals on els buròcrates emmagatzemen el seu tedi, sortejaran els esvorancs que cobreixen les catifes vermelles de la fama, il·luminaran les fosques galeries on la vulgaritat empantanega tot, intentant alliberar a Segismundo d'una realitat alienant i prosaica, escaparan i les seves bromes, fent de Clavileño un Pegàs. De nou, desafiant la mort i l'oblit, buscaran l'alegria del retrobament amb el teatre.

Manual para armar un sueño és una decidida oda a l'esperança que vol posar llum a les tenebres d'un món hostil a tot el que escapi al seu comerç. Un viatge infinit a la història i que, no obstant, transcorre al curt espai que va d'un camerino a l'escenari. Un somni tan prim com el fil d'un estel que resisteix tota mena de tempestes.

FITXA

Text **Eusebio Calonge**

Direcció **Paco de La Zaranda**

Intèrprets **Francisco Sánchez, Gaspar Campuzano i Enrique Bustos**

Espai escènic **Paco de La Zaranda**

Vestuari **Encarnación Sancho**

Il·luminació **Peggy Bruzual**

Espai sonor **Torsten Weber**

Ajudantia de direcció **Andrea Delicado**

Caps tècnics del teatre **Sergi Lobaco i Raúl Martínez**

Màrqueting i comunicació **Teatre Romea**

Fotografia i cartell **Víctor Iglesias**

És una col·laboració del **Teatro La Zaranda, Teatro Español de Madrid, Teatro Romea de Barcelona i Teatro de Rojas de Toledo.**

LA ZARANDA. TEATRO INESTABLE DE NINGUNA PARTE

Han transcorregut quaranta-cinc anys des que **La Zaranda** emprengué el seu camí teatral, fent una intensa tasca creativa que li ha valgut un gran prestigi internacional. La seva trajectòria té com a constants teatrals el compromís existencial i el partir de les seves arrels tradicionals per revelar una simbologia universal; com a recursos dramàtics: cercar una poètica transcendent sense perdre la quotidianitat, l'ús simbòlic dels objectes, l'expressivitat visual, la depuració de textos en el procés de creació i la plasmació de personatges vius; i com a mètode de treball, un rigorós procés de creació en comunitat. **La Zaranda**, com a sedàs que preserva allò essencial i rebutja allò inservible, desenvolupa una poètica teatral que, lluny de fórmules estereotipades o efímeres, s'ha consolidat en un llenguatge propi, que sempre intenta evocar la memòria i convidar a la reflexió.

Són incomptables els festivals recorreguts a més de trenta països en quatre continents: Theatrer del Welt de Berlín, Bienale de Bonn, Internacional de Nova York, Philadelphia o Cleveland, Latino de Miami, Festival de Nantes o Tolosa, Quixot de París, Biennal de Venècia, Internacional de Polveriggi-Ancona o L'Aquila, FITEI de Porto o Almada a Portugal, Festival de Buenos Aires, on la companyia ha estat present en 15 temporades, Santiago a Mil de Xile, Cervantino de Guanajuato, Iberoamericano de Bogotà, Cena en Río de Sao Paulo, Río de Janeiro o Brasília, etc... Sent premiats per la crítica a Madrid, Barcelona, Montevideo, Buenos Aires, Nova York o El Caire entre altres ciutats. Han tingut residència artística al Theatre Sorano de Tolosa, la Biennale de Venècia o l'Olimpic Theater de Toga (Japó).

Sent produïts pel Teatre Español de Madrid, Teatre Romea de Barcelona, Festival Temporada Alta de Girona, o Teatre Picadero de Buenos Aires.

Han impartit cursos a la State University de Califòrnia, Villanova University de Philadelphia, l'Institut del Teatre de Catalunya, CCBB internacional de Sao Paulo, etc... van obtenir el Premi Nacional el 2010.

MEMÒRIES FUGACES

Des de la seva creació com a grup el 1978, han estat quinze els treballs realitzats, sent **Los tinglaos de Maricastaña** (1983) el primer a conèixer-se a tot l'àmbit nacional i a la FITEI de Porto.

Van seguir aquest **Mariameneo Mariameneo** (1985) que va superar les cent representacions a Espanya i va tenir una gran repercussió internacional, estant present entre altres ciutats a Nova York, Berlín, Buenos Aires, París, Marsella, Montevideo, Manizales, Zacatecas o Mèxic.

Amb **Vinagre de Jerez** (1989) es va anar augmentant i consolidant la seva presència internacional, participant en festivals del prestigi com la Biennal de Bonn, Festival Internacional de Caracas, Festival Internacional de Nantes, Festival Tardor de Barcelona o Festival de Otoño de Madrid.

A aquest el va seguir **Perdonen la tristeza** (1992) que es va representar en una vintena de països: França, Itàlia, Argentina, Mèxic, Xile, Colòmbia, Egipte, Tunísia... I rebent premis com el de la crítica de Madrid, Millor espectacle estranger a Uruguai o el del Festival Internacional de El Caire.

El següent treball **Obra póstuma** (1995) va obtenir des de la seva estrena mundial a Nova York una gran repercussió per part de la crítica. Va fer temporada en teatres nacionals de Río de Janeiro o Buenos Aires, on la premsa va subratllar: "El millor que es va veure de l'escena mundial. Un luxe" (Clarín. Buenos Aires)

Quando la vida eterna se acabe (1997) va ser present a la Huella de España a l'Havana, rebent a Cuba el premi al millor espectacle estranger de l'any atorgat per l'Associació d'Escriptors i Artistes cubans. Va fer temporada al Teatre Nacional Cervantes de Buenos Aires o al Teatre Xola de Mèxic DF., va estar entre altres al Theatre in the welt de Berlín, Festival de Caracas, Festival de Polveriggi a Ancona (Itàlia), Manizales (Colòmbia), Belo Horizonte (Brasil), San José de Costa Rica, Lima, el GREC de Barcelona o en temporada al CDN a Madrid.

El va seguir **La puerta estrecha** (2000), estrenada al Festival Internacional de Nova York, ha estat present també al Festival de Tardor de Madrid, FIT de Cadis, Festival de Vitòria, Festival Internacional de Miami, Festival de Caracas, XXV Aniversari de Fitei a Porto, Festival de Puerto Rico o Temporada a Buenos Aires, on va rebre el premi al millor espectacle internacional per part del I.T.I i el Diario Clarín.

Amb la creació **Ni sombra de lo que fuimos** (2002) commemoren el XXV aniversari de la companyia fent temporada al Teatre Jiménez Roda de l'Institut Nacional de les Arts (INBA) de Mèxic DF, així mateix va estar al Festival Internacional de Buenos Aires, el de Porto Alegre (Brasil), el Festival Mira de Tolosa, al de Cahors, al Festival Internacional d'Almada (Portugal), al FIT de Cadis o Festival de Otoño de Madrid.

Homenaje a los malditos (2004) va ser estrenat dins del marc del Festival Quijote de París, A Espanya va ser estrenada a la Mostra Internacional de Santander. Començant la seva trajectòria americana amb temporada a l'Institut Nacional de Belles Arts de la capital Mexicana, inaugurant també la Temporada al Teatro Español de Madrid, al FITAM de Santiago de Xile, Festival de las Artes de San José de Costa Rica , FIT de Cadis o temporada al Teatro Presidente Alvear de Buenos Aires. Va rebre els premis al millor espectacle de El Público de Canal Sur, Millor Direcció al Festival de Teatre de Palència, Premi Rojas i Premi ACE millor espectacle estranger a Buenos Aires.

Los que ríen los últimos (2006). Estrenada al Festival Translatine de Baiona, obrint la temporada al Théâtre Sorano de Tolosa, Festival Quijote de París, Stage Theater Festival de Nova York on va rebre el premi al millor espectacle estranger l'Association of Entertainment Critics, va estar al Festival de las Artes de San José de Costa Rica, Teatros Nacionales de Mèxic DF, Guatemala, Sant Salvador, Panamà, Temporades al Teatro Nacional Solís de Montevideo, Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires, o Teatro Español de Madrid. Ha rebut el Premio Ercilla (País Basc) a la Millor Creació Dramàtica. La Zaranda va rebre el 2008 el Premi Atahualpa del Chopo a la seva trajectòria pel FIT de Cadis. Es va crear el documental Ruido con la boca dirigit per Javier Guerrero.

Coprodueixen **Futuros difuntos** al Théâtre Sorano de Tolosa el novembre de 2008, on van ser companyia resident, estant ja a la Scene Nationale de Tarbes - Le Parvis (França) i Festival de Teatro de Quito i Cuenca (Equador), Festival de las Artes a Costa Rica, a festivals com el FIT de Cadis, Vitòria o Logronyo, temporades al Teatre Español de Madrid, Teatre Lliure de Barcelona i Teatro Metropolitano de Buenos Aires on va rebre el Premio Rojas al millor espectacle estranger. Van rebre el Premi Nacional de Teatre el 2010.

Nadie lo quiere creer. La patria de los espectros (2010) va ser coproduïda pel Festival Temporada Alta de Girona. Recorre festivals i teatres com el FITB de Bogotà, Teatre Solis de Montevideo, 25 de mayo de Buenos Aires, Festival Mercosur de Córdoba, Argentina, on van rebre el premi a la millor obra internacional, Teatro Sorano de Toulouse, XXè aniversari Quijote de París, Festival Cena Brasil a Sao Paulo i Rio de Janeiro, Festival Internacional de Caracas, Festival de las Artes a San José de Costa Rica i Festival de Puebla de Mèxic, Teatre Español de Madrid, UIMP de Santander, FIT de Cadis, Festival de Vitòria, etc... Va rebre també el premi al millor Autor viu del Teatre Rojas de Toledo i premi d'Honor Sebastià Gash 2013 a Barcelona.

El régimen del pienso (2012) segona coproducció amb el Festival Temporada Alta de Catalunya, ha estat entre d'altres, en festivals i programacions de Vilanova Theater de Filadèlfia, Biennale di Venècia, Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires, Festival de Almada (Portugal), Centro Dramático Nacional (CDN) Teatro María Guerrero de Madrid, Teatro Central de Sevilla, Festivals de Vitòria, Logronyo, FIT de Cadis, etc... van rebre un homenatge al Teatro Victoria Eugenia de Sant Sebastià, i els premis a la millor obra i el millor autor d'Andalusia de Teatre a la primera edició.

El grito en el cielo creat davant del públic a la Biennal de Venècia i tercera coproducció amb Temporada Alta - Festival de Tardor de Catalunya, havent estat ja al Theater der Ruhr –Mülheim, Temporada al Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires i Gira per Argentina: Córdoba, Rosario, Santa Fe i Jujuy, Temporada al Teatre Romea de Barcelona i Teatro Español de Madrid, Muestra de Teatro de Santander, TEM de València, FIT de Cadis, etc...

Ahora todo es noche ha recorregut en gira Espanya destacant les seves temporades al Teatro Español de Madrid, Teatre Romea de Barcelona, Principal de Saragossa, Central de Sevilla, festivals de Vitòria o Cadis. Una vegada més va ser puntual a la seva cita amb el públic de Buenos Aires, on va celebrar els seus 40 anys d'història, i va fer una gira per Colòmbia, sent present al 50è aniversari del Festival de Manizales, Medellín i Cali, amb el tancament de la seva gira a l'Olimpic Theater de Toga al Japó.

El desguace de las musas va ser una coproducció amb el Teatro Español de Madrid i el Teatre Romea de Barcelona, on va fer temporada. Al seu acostumat llarg periple per Espanya van fer funcions al Teatro Principal de Saragossa, Central de Sevilla, Lava de Valladolid, Victòria Eugenia de Sant Sebastián, etc... Internacionalment va estar al Festival Cervantino de Guanajuato, fent una posterior gira per Mèxic que els dugué a Guadalajara, Monterrey, Pachuca, Saltillo-Coahuila, així com en el 40è aniversari del Festival Internacional de Brasília. L'any 2020 van quedar suspeses per moviment del COVID les seves presentacions al Festival Iberoamericà de Bogotà, Festival de Santo Domingo, i temporada al Complejo Teatral General Sant Martín de Buenos Aires. Sobre el procés de creació d'aquest treball es va rodar el documental: La Zaranda, teatro inestable llargmetratge dirigit per Venci Kostov i estrenat al Festival de Cinema de Màlaga.

La batalla de los ausentes (2021) va fer les habituals temporades de la companyia al Teatro Español de Madrid i al Teatre Romea de Barcelona, seguint una llarga gira pels principals teatres del país: Central de Sevilla, Victoria Eugenia de Donosti, TEM de València, Rosalía de Castro de Coruña, així com a el Festival de Artes Escénicas de Gran Canària, Festival de Olite, FIT de Cadis... Internacionalment cal destacar la 16ª temporada de la companyia a Buenos Aires al Teatro Regio del Complejo Municipal San Martín, on va rebre el Premio María Guerrero al millor espectacle estranger de 2022, així com el retorn al Festival Quijote de París. La companyia va tancar la gira d'aquesta obra a Cracòvia, a la mítica sala Cricot2.

OBRES REALITZADES

Manual para armar un sueño. **2023**

La batalla de los ausentes. **2021**

El desguace de las musas. **2019**

Ahora todo es noche. **2017**

El grito en el cielo. **2014**

El régimen del pienso. **2012**

Nadie lo quiere creer. **2010**

Futuros difuntos. **2008**

Los que ríen los últimos. **2006**

Homenaje a los malditos. **2004**

Ni sombra de lo que fuimos. **2002**

La puerta estrecha. **2000**

Cuando la vida eterna se acabe. **1997**

Obra póstuma. **1995**

Perdonen la tristeza. **1992**

Vinagre de Jerez. **1989**

Mariameneo Mariameneo. **1985**

Los tinglaos de Maricastaña. **1983**

LA CRÍTICA HA DIT...

“Lo que no admite dudas es la última obra de **La Zaranda** estrenada en el Teatro de Rojas de Toledo. Un auto homenaje, un repaso a su propia historia que ya cumple 45 años. Un coqueteo con los clásicos, una reafirmación en estética y poéticas escénicas genuinas. *Manual para armar un sueño* es una delicia teatral. Es teatro. Quiero decir TEATRO”.

Carlos Gil. *Artezblai*

"Del espectáculo se desprende una fuerte crítica al sistema burocrático al que se ve sometido el artista cuando quiere producir su obra y exhibirla. Las trampas del éxito, las trampas del sistema económico que valora un producto que no puede dar beneficios en tantos por ciento porque su objetivo no es el mercado sino el alma. Pero también habla de la integridad del artista y de la relación dialéctica con su obra".

Fulgencio M. Lax. *Worldpress*

"*Manual para armar un sueño* me parece un trabajo enigmático y mágico, hecho con un rigor y una entrega por parte de los profesionales involucrados, que a uno le desborda. Pues estos profesionales no están para complacencias ni para conseguir “aplausos fáciles”.

Luis Alberto Sosa Berlanga. *Achtung!*

"Tras décadas de hacernos llegar sus producciones, nos siguen deleitando con una manera muy personal de hacer teatro. De creer en la esencia del mismo. De lograr, con él, hacer pensar de tal manera que es imposible dejar de sentirse embriagado por las armas de una dramaturgia rica y visual, donde todos los elementos del hecho teatral se ayudan entre sí para lograr un equilibrio desequilibrante y embaucador. Apuestan por poner los poros de la piel a descubierto..."

Nicolás Montoya. *Diario de Jerez*

"Siguen repartiendo al mundo lo mejor del teatro que vienen haciendo desde hace más de cuatro décadas estos cuatro cómicos universales. Si la tienes a tiro de piedra o, incluso, a algunas horas de tren o de coche, ni lo dudes: ¡Imprescindible!"

José-Miguel Vila. *Diario Crítico*

“Qué bendición la fuerza con la que espectáculo tras espectáculo golpean el corazón encogido del espectador, qué bendición el modo en que sobrevuelan sobre su espíritu, su estado de ánimo, su conciencia, su capacidad de sorpresa, su humanidad, dejando caer sobre lo más profundo de su ser una lluvia fina de puñales y rosas que tiene el poder de no apagar el fuego, sino que lo aviva sin alimentarlo de odio: el fuego de la indignación, la rebeldía, el amor propio, la dignidad, la memoria”.

Antonio Arcos. *La Verdad de Murcia*

“Se crea una bella visualidad artística, circulando por la ruta de la farsa, de los espejos cóncavos con una distorsionada visión que guerrea contra un mundo hostil. El creativo espíritu de Calonge da forma a lo que no vemos. Y choca, al igual que esta obra, con la idea del teatro como negocio con fuegos de artificio y alfombras rojas. **La Zaranda** controla un arte teatral incómodo y un irrealismo amargo.

Marc Llorente. *Información de Alicante*

LA ZARANDA

TEATRO INESTABLE DE NINGUNA PARTE

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

JORGE DE LA GARZA

Institucions

Finançat per

ENTRADES

TEATREROMEA.CAT

GRUPS

PROMENTRADA.COM

Informació general

LA ZARANDA

MANUAL PARA ARMAR UN SUEÑO

Del 5 al 16 de juny de 2024

Horaris

De dimarts a divendres: 20 h

Dissabtes: 17.30 i 20 h

Diumenges: 18 h

Preus

A partir de 19 € (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència amb el hashtag

#ManualParaArmarUnSueño

i etiqueta @Teatre_Romea

informació general